

Udvalget har troet derigjennem at kunne forhindre, i alt Fald at unødigt Examination fandt Sted, saa at Kommissionen dog havde en vis Garanti for, at det ogsaa var til nogen Nytte, at den anvender sin Tid paa at undersøge Eleven, naar han medbragte Bevis for, at han i alt Fald, saavidt Lærerens Evne strakte til, var moden til at indstille sig og havde de tilstrækkelige Kundskaber. Der var ogsaa paa dette Punkt af et enkelt Medlem i Udvalget reist nogen Betænkelighed om, hvorvidt det var konsekvent og nødvendigt at forlange Modenhedsbevis ogsaa for den anden Afdeling af Styrmændsexamen, men man er dog enedes om at lade dette gjælde for begge Examinere, saameget mere, som det dog vel neppe kan tænkes, at en Elev, om han end kan et enkelt Sprog i Forveien, s. Ex. Engelsk, ikke alligevel skulde være nødt til at henvende sig til en Lærer for at faae nogle af de vigtigste grammatikalske Regler i Sproget at kjende, inden han indstillede sig til Examen, og at han som Følge deraf uden Vanskelighed og Tidsspilde kunde henvende sig til denne Lærer, for i Genhold til denne eventuelle Lov at faae Modenhedsbevis af ham. — Naar det i Endringsforslaget Nr. 21 er anset ønskeligt at faae en Tilføielse om, at mindst eet af Kommissionens Medlemmer skal have faret tilføs som Befalingsmand, har Udvalget derved ikke i fjerneste Maade naaret nogen Frygt for, at der fra Ministeriets Side skulde blive indfat tre ubelukkende theoretisk uddannede, ikke søfarende Folk; men man har dog ment, at der laa nogen Sikkring i at indsette denne Bestemmelse om, at mindst eet af Medlemmerne skulde have faret tilføs, og man har ved denne Udtalelse villet lægge Vægt paa, at et saadant søfarende Medlem ofte maatte kunne veilede saavel Navigationsdirektøren som det andet Medlem med Hensyn til de Spørgsmaal, som Kommissionen forelagde Eleven, og altsaa til at vælge saadanne, som hyppigt og oftest foresaldt i Sømandens praktiske Gjerning. Urede Medlemmer ville ligeledes have i Grindring, at der i det fremsatte Lovforslag var fastsat, at kun de Skoler, der havde Indstillingsret, skulde kunne fremsende Elever til Overhøring til Examen. Dette har Udvalget ikke kunnet slutte sig til, og man er kommen til den Anskuelse, at det maatte anses for mere ønskeligt, om Navigationskolerne blive saa frit stillede som muligt, og at man overlader det til dem ved deres egne Kræfter, saavidt det er dem muligt, at arbejde sig op, og man har samtidigt, som det vil ses af Endringsforslaget under Nr. 22, forment, at det vilde være noget heldigere ikke at følge den i det fremsatte Lovforslag antydede Retning, at det enten — men dog som Regel — burde være et af Examenkommissionens Medlemmer, der skulde examinere Eleven, eller at det i særegne Tilfælde var tilladt, at Navigationsdirektøren indbød en Lærer ved Skolen til at udføre Examinationen. Dette har Udvalget ment

vilde under visse bestemte Forhold kunne stabe nogen Uligged i Examinationen ligeoverfor Læreren, og Udvalget har derfor anset det for mere hensigtsmæssigt at lade det fast, at Examinationen altid skal foregaa nøiagtigt paa samme Maade overfor Eleverne, og det er det, man har givet et Udtryk ved at oversføre Examinationen fra Kommissionen til Elevens egen Lærer, eller i Tilfælde af, at denne ikke har kunnet følge med til Examenstedet, da at lade den foretage ved en anden Navigationslærer, som jo upaatvivelig maa findes ved den Skole, hvor Examen holdes. — Endringsforslaget under Nr. 23 gaar ud paa at sætte en fast Bestemmelse for, hvor stor Del Tid af den Examenstermin, som er foreslaet i det fremsatte Lovforslag, der bør anvendes til Examinationen. Det vil maasse forekomme ærede Medlemmer eller nogle af dem, som om man havde indskrænket Examenstiden, idet den nu bestaaende Lov fastsætter 4 Terminer, medens det af den hithævede Minister fremsatte Lovforslag, hvortil Udvalget har sluttet sig, kun indeholder 3 Examensterminer. Men det er ikke saa. Det er gjennem den Tilføielse, som Udvalget har foreslaet under Nr. 23, netop blevet saaledes, at der selv med de 3 Terminer ydes en større Sikkerhed for, at man ogsaa i Virkeligheden faar en længere Examinationstid, idet man ved det heri fastsatte har for det Tilfælde, at en Examenstermin begynder f. Ex. den 1ste Marts og ender den 30te April, vil forhindre, at Examenkommissionerne, hvor de havde faa Elever til Overhøring, maasse allerede sluttede deres Examinationsvirksomhed ved Udgangen af Marts, hvilket vilde foraarsage, at der blev 1 Maanedes længere Dphold mellem den afsluttede Termin og den næst paafølgende, hvorimod man gjennem Bestemmelsen i Endringsforslag under Nr. 23 har fastsat, at Examenkommissionen skal være pligtig til at anvende den fulde Tid i Terminen, altsaa fra den 1ste Marts til den 30te April til Examinationen, og i Tilfælde af, at der ikke er tilstrækkelig Beshæftigelse for den ved de forskjellige Skoler med Examination, kunne de holde en Rast midt i Terminen, men de maa ikke enten begynde Examen senere eller ende den tidligere. Der er paa den Maade opnaaet, at man har fuld Sikkerhed for, at der er 4 Maaneder mellem Terminerne, som jo ogsaa er blevet nødvendigt, fordi Fordringerne ere forøgede Noget, ligesom der samtidigt er opnaaet den Fordel, at hvis en Elev ikke skulde kunne gjøre sig færdig i 4 Maaneder paa Grund af de forøgede Fordringer, er han sikker paa, at den næste Examenstermin varer i 2 Maaneder, og han kan altsaa forlænge den Tid, hvori han lærer, til 5 à 6 Maaneder, og endogsaa, hvis han har begyndt tidligt i den foregaaende Examenstermin paa sit Kurfus, til 7 à 8 Maaneder. Noget Eignende vil gjøre sig gjældende for de Elever, som indstille sig til de enkelte Sprog i 2den Afdeling. Da Ud-